

ת"פ (באר שבע) 24419-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) - הובא ע"י שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24419-12-22 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליבנת רחמים בנני

נגד

הנאשם
פלוני (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עוה"ד נדב אלמוג

גזר דין

רקע וכתב אישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 30.11.22 בעת ששהה ביחד עם בת זוגו המתלוננת במתחם ביג בבאר שבע, ניגש הנאשם לרכבו אשר חנה במקום וחיפש את תיק הפאז' שלו. משלא מצאו פנה למתלוננת תוך שצועק ודוחף אותה, המתלוננת לא הבינה במה מדובר ובהמשך לאחר שחיפש שוב ומצא את התיק ברכבו ניסתה המתלוננת לקחת ממנו את התיק. בהמשך לכך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה לכיוון רכבו, אחז בידה בחוזקה, אנשים שנכחו במקום הפרידו בניהם וכאשר המתלוננת אמרה לנאשם שתזעיק משטרה היכה אותה הנאשם שוב וברח מהמקום. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת חבלה בדמות שבר באצבע.

בתאריך 19.12.24 הציגו הצדדים הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ראיות וטיעוני הצדדים

במסגרת פרשת התביעה העידה המתלוננת, סיפרה שהיא והנאשם בני זוג מזה כ 18 שנה, יש להם ילד משותף בן 11, הם חיו בארה"ב וחזרו לישראל, היא ציינה שהנאשם משתמש בסמים והאירוע הינו תולדה של שימוש בסמים, הנאשם עבר מספר הליכי גמילה וגם כעת מצוי בגמילה, היא ציינה שהם מצויים בהליך טיפולי גם כן. המתלוננת מסרה כי הנאשם מעולם לא נקט כלפיה באלימות מילולית או פיזית, האירוע הנדון הינו חריג להתנהלותו ואינו מאפיין אותו.

המתלוננת מסרה שהייתה בהלם אחרי האירוע ולקח לה זמן להבין את שאירע, היא מסרה שלאחר שהנאשם החל בגמילה במהלך מעצרו, החלה לעבד את הדברים ביחד עם הנאשם.

המתלוננת ציינה שלא ידעה כי הנאשם הפר תנאים ויצא מהקהילה הטיפולית, הדבר נודע לה דרך המשטרה, הנאשם לטענתה לא יצר עמה קשר.

המתלוננת שבה וחזרה על כך כי הנאשם מעולם לא הרים עליה יד והאירוע הנדון הינו חריג, היא ציינה שסומכת על הנאשם שכאשר ישתחרר יתנהג אחרת.

ב"כ המאשימה בטיעוניה עמדה על נסיבות כתב האישום הערכים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. כמו כן ציינה שהאירוע התרחש במקום ציבורי ובשל התערבותם של אנשים שנכחו במקום והרחיקו הנאשם מהמתלוננת סוכלה המשך האלימות ונמנעה פגיעה חמורה יותר, כמו כן מעצם העובדה שעבורי אורח התערבו באירוע יש להסיק עוצמת האלימות ו"חריגות" האירוע. בנוסף ציינה שמעבר לפגיעה הפיזית קיים אלמנט של השפלת המתלוננת ברבים.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 ל 32 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה. לטענתה, הואיל ומדובר בחבלה שעניינה גרימת שבר באצבע, יש בנתון זה כדי להחמיר בעונשו של הנאשם לעומת פסיקה שהוצגה ולפיה רף החבלות נמוך יותר.

בהתייחס לנסיבות הקשורות בנאשם, ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, אך כפי שציינה המתלוננת, הנאשם מכור לסמים מזה שנים, הרקע לאירוע הנדון הינו שימוש סמים, הנאשם שוחרר במסגרת הליך המעצר לקהילה טיפולית אולם עזב מיוזמתו, הנאשם לא רק שלא עבר הליך טיפולי אלא לא מנסה להטיב ולשפר דרכיו כאשר אין נכונות ומחויבות אמיתית וכנה מצדו לעבור הליך גמילה.

מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם שהה בהליך הטיפולי תקופה ארוכה של כ 3 חודשים, אומנם הנאשם בחר לעזוב את המסגרת הטיפולית לאחר שבקשתו לקיצור הטיפול נדחתה אולם במהלך שהותו הצוות המקצועי הביע שביעות רצון מהתנהלותו, - יש לזקוף לזכותו את התקופה בה שהה בקהילה הטיפולית.

ב"כ הנאשם עמד על כך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי, ציין כי ה"טריגר" לאירוע הינו חטיפת תיקו על ידי המתלוננת ויש לתת לכך משקל. עוד ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, המעשים המיוחסים לו אינם מצויים ברף אלימות גבוה ואינם עולים בקנה אחד עם החבלה שנגרמה למתלוננת, ויש לתת לכך משקל בעת קביעת מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, האירוע הנדון הינו אירוע נקודתי בודד שאינו מאפיין

התנהלותו של הנאשם ואינו מאפיין את מערכת היחסים של בני הזוג, עוד צוין שמאז האירוע חלפו כשנתיים, במהלכם הנאשם היה מצוי במסגרת או במעצר.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכן ציין שאיפתו לתקן דרכיו ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירה האלימות שביצע הנאשם הם שלמות גופו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הציבור מפני נגע האלימות במשפחה, שהפך לצערנו לנחלת הכלל, שכן נגע האלימות במשפחה הינו חוצה מגזרים עדות ודתות והינו מצוי בכלל חתכי האוכלוסייה, האלימות במשפחה פושה ומתפשטת כאשר על בתי המשפט לעשות ככל שניתן כדי למגר תופעה זו על ידי נקיטה ביד קשה כלפי אלו המבצעים אותה.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מעלה כי מדובר בפגיעה ממשית, אומנם המתלוננת לדבריה בפני בית המשפט לא נתנה משמעות חמורה לחבלה בה נפגעה, אך העובדה כי הנאשם הכה בה וגרם לשבירת אחת מאצבעותיה מעידה על עוצמת המכה ומובילה למסקנה שהפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית. התנהלות הנאשם מצביעה על סממנים של התנהגות כוחנית.

הפסיקה שבה והדגישה את הגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הבוחרים לנקוט באלימות כלפי הזולת:

ראה לאחרונה דברי כב' השופט י' אלרון **ברע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל** (28.03.24):

בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו. באחת הפרשיות ציינתי:

"[...] יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף [...]" (רע"פ

340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (28.1.2021); כן ראו והשוו: ע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם בנבו] (12.7.2018).

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** באשר לעבירות המתוארות בכתב האישום מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (09.05.22) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים, בכך שבמהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת מקליטה אותו, לקח ממנה בכוח את מכשיר הטלפון הכה אותה באמצעות הטלפון בראשה וכן הכה בה במכות אגרופ לאחר מכן השליך את מכשיר הטלפון ומשרצתה המתלוננת לקחתו, בעט בה, בהמשך הלך לחדר השינה המתלוננת אחריו תפס אותה בחוזקה הפילה על הריצפה עמד מעליה התיישב עליה וחנק אותה בעודו מאיים עליה עד שהצליחה להשתחרר. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 20 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, רופא במקצועו נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21) - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובניסיון לתקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח עם בת זוגו השליך לעברה נעל ספורט, בהמשך הכה אותה באמצעות נעל בגבה ובפניה וגרם לדימום בשפתיה כל זאת לעיני בנם הקטין. **בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודת שירות**. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ג. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם הענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירותו בעבודות שירות ועד ל- 14 חוד' מאסר בפועל**. בימ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. רע"פ 303/16 פלוני נגד מדינת ישראל (13.01.16), המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם של בת זוג, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. **בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ממאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ושני מאסרים על תנאי**.

ה. רע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.14), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בית משפט השלום גזר על המבקש 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש נוסף של מאסר בפועל, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, **קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר** וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ו. ברע"פ 2323/17 **פלוני נ' מ"י** (12.6.17) דובר בנסיבות חמורות יותר של 4 מקרי תקיפה חבלנית. **בית משפט השלום קבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשים**, על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עבר הליך שיקומי משמעותי נדון ל 70 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש על עצם הרשעתו נדחה וכן בקשת רשות ערעור.

ט. ע"פ (מרכז) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל** (9.12.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, **ונדון ל- 8 חודשי מאסר**. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי. בית המשפט המחוזי כאמור דחה את הערעור והותיר העונש על כנו.

במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך כי על פי עובדות כתב האישום בו הורשע, הנאשם תקף המתלוננת בכך שדחף אותה, אחז בידה בחוזקה, ונוכח התערבותם של עובדי אורח שהפרידו בניהם נגדעה המשך האלימות, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת שבר באצבע. יש לציין שהאירוע החל כתגובה לכך שהמתלוננת ניסתה לקח מידו של הנאשם את תיקו, האירוע בוצע בשעת לילה במקום ציבורי. לדברי המתלוננת בשעת המעשה היה הנאשם שרוי תחת השפעת סמים.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם** בנסיבות תיק זה הינו: **מ-8 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 38, נעדר עבר פלילי, אב לילד בן 11, כפי שעולה מעדות המתלוננת בני הזוג נמצאים בהליך טיפולי משפחתי, הנאשם ערך מספר ניסיונות גמילה כאשר במהלך מעצרו במסגרת תיק זה שהה בקהילה טיפולית סגורה במשך 3 חודשים אולם עזב את הטיפול ביוזמתו נוכח חילוקי דעות עם

הצוות הטיפולי. הנאשם שוהה במעצר כ 7 חודשים.

לזכותו של הנאשם יש לזקוף עצם לקיחת האחריות על מעשיו והחרטה שהביע, טענתו שמדובר באירוע בודד שאינו מאפיין אורחות חייו, בני הזוג הביעו רצונם להמשיך בקשר הזוגי, כמו כן יילקח בחשבון הזמן הממושך שעבר מיום ביצוע העבירה ועד היום והעובדה שהנאשם שהה במסגרת טיפולית סגורה במשך כ 3 חודשים. יש להדגיש כי התיק נדחה פעמים רבות נוכח פרוץ המלחמה, התיק נקבע לישיבת הוכחות כאשר יום לפני מועד ההוכחות עדכנו הצדדים כי הגיעו להסדר.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים בעניינו של הנאשם, אני סבור כי נכון להשית על הנאשם מאסר בפועל ולמקם את עונשו בתחתית מתחם העונש וזאת לנוכח חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה וכן משיקולי הרתעת היחיד והרבים.

נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, לתקופה בה שוהה הנאשם במעצר, כמו גם העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ולפיכך תקופת המאסר שאגזור על הנאשם תהיה בהתאם לתחתית מתחם העונש. לא מצאתי כל טעם לסטות ממתחם העונש לקולא או לחומרא.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע.
- ג. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע כל עבירת אלימות מסוג עוון או פשע למעט איומים לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ובסך של 2,000 ₪. **[ההתחייבות תחתם לפרוטוקול].**

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.